

Vendim nr. 110 datë 24.05.2023

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Sandër Beci,	Anëtar
Genti Ibrahimi,	Anëtar

në datën 24.05.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 4 (M) 2023 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: MURAT GJOKA

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 00-2022-3771, datë 10.11.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë; nr. 389, datë 12.02.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, pika 1, 15, 17, 41, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; neni 27 i ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Genti Ibrahimi, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Nga aktet që shoqërojnë kërkesën rezulton se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 8239, datë 20.11.2007, ka vendosur: “Detyrimin e “Institutit të Sigurimeve” sh.a.

(INSIG) të dëmshpërblejë kërkuuesin në total me 10 paga mujore, si edhe shpërblimin për vjetërsi në punë në masën e pagës së katër 15-ditëshave.”.

2. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 144, datë 11.02.2009, ka vendosur “Ndryshimin e vendimit nr. 8239, datë 20.11.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë në këtë mënyrë: Detyrimin e INSIG-ut të paguajë në favor të kërkuetit në total me 8 paga muajve.”. Në bazë të këtij vendimi, kërkueti i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, e cila, me vendimin e datës 24.03.2009, ka vendosur: *“Lëshimin e urdhrit të ekzekutimit për vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me nr. 8239, datë 20.11.2007, ndryshuar me vendimin e Gjykatës së Apelit Tiranë me nr. 144, datë 11.2.2009.”*.

3. Mbi kërkesën për pezullim ekzekutimi të vendimit gjyqësor të INSIG-ut, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 140, datë 05.06.2009, ka vendosur: *“Pezullimin e ekzekutimit të vendimit nr. 144, datë 11.02.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë, i cili ka ndryshuar vendimin nr. 8239, datë 20.11.2007 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë.”*. Ndërsa, në gjykimin në themel të çështjes, Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2011-1679, datë 28.10.2011, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga INSIG-u kundër vendimit nr. 144, datë 11.02.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë.

4. Më pas, INSIG-u ka ekzekutuar detyrimin që buronte prej titullit ekzekutiv, vendimit nr. 144, datë 11.02.2009 të Gjykatës së Apelit Tiranë, duke paguar shumën 24.738,4 euro dhe 6.995 lekë në favor të kërkuetit. Këtë fakt INSIG-u ia ka bërë të ditur përmbaueses gjyqësore K.T., nëpërmjet shkresës nr. 1037/1prot., datë 26.01.2012, në përgjigje të shkresës nr. 784 prot., datë 24.01.2012 të kësaj të fundit.

5. Me pretendimin se nga data 01.04.2007 deri në datën 03.02.2012 INSIG-u ka vonuar me dashje pagimin e shumës 24,738 euro, kërkueti i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi me objekt detyrimin e INSIG-ut ta dëmshpërblejë atë në shumën 6.000 euro, për shkak të vonesës në pagimin e shumës 24.738 euro, si edhe pagimin e shpenzimeve gjyqësore dhe avokatore.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 6697, datë 14.06.2013, ka vendosur: *“Pranimin e kërkesëpadisë së kërkuetit. Detyrimin e INSIG-ut ta dëmshpërblejë atë në shumën 24,738,4 euro dhe 6955 lekë. Detyrimin e INSIG-ut të dëmshpërblejë kërkueten në shumën 5.049,29 euro në formën e interesave bankare të shumës 24,738.4 euro për periudhën 01.04.2007 deri në 03.02.2012. Shpenzimet në masën 180 euro taksë gjyqësore e padisë, 48,000 lekë shërbimi*

i ekspertës kontabël, 280,000 lekë shërbime për avokatin e kërkuar në ngarkim të INSIG-ut.”. Kundër këtij vendimi ka bërë ankim pala e paditur, shoqëria INSIG, duke pretenduar se kërkitimi i palës paditëse është tërësisht absurd dhe se disponimi i vendimit të gjykatës është përtej kërkitimit që ka bërë pala paditëse.

7. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 389, datë 12.02.2014, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 6697, datë 14.06.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe rrëzimin e padisë. Ndër të tjera, gjykata e apelit ka arsyetuar: *“[...] nuk kuptohet fare se si gjykata e shkallës së parë, në dispozitivin e vendimit, ka ri urdhëruar ri pagimin e shumës së dëmshpërblimit që paditësi Murat Gjoka kishte marrë njëherë, si rezultat i ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në favor të tij, për vonesat e pretenduara në ekzekutimin e të cilit kishte ngritur edhe padinë.”.* Kundër këtij vendimi ka bërë rekurs kërkuar, i cili ka pretenduar se gjykata e apelit ka keqinterpretuar detyrimin për ekzekutimin e dëmshpërblimit nga shoqëria INSIG. Vendimi i gjykatës së apelit nuk argumentohet me asnjë dispozitë ligjore, nuk referon asnjë normë juridike dhe arbitrarisht cenon të drejtën e fituar në mënyrë të argumentuar nga një vendim tjetër gjyqësor. Kundër rekursit të paraqitur nga kërkuar Murat Gjoka ka paraqitur kundërekurs në Gjykatën e Lartë edhe shoqëria INSIG sh.a., duke pretenduar se kërkitimi i palës paditëse është tërësisht absurd. Kërkuar në objektin e padisë ka kërkuar kamatat dhe fitimin e munguar për shumën 24.738,4 euro. Shuma që kërkuar kërkon është 6, 000 euro, pasi shumën prej 24.738,4 eurosh e ka tërhequr nga shoqëria INSIG. Disponimi i vendimit të gjykatës është përtej kërkitimit të palës paditëse. Shuma e akorduar nga gjykata e rrethit për të dytën herë në masën 24.738.4 euro përbën gjë të gjykuar.

8. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-3771, datë 10.11.2022, ka vendosur mospranimin e rekursit të paraqitur nga kërkuar.

9. Në datën 13.03.2023 kërkuar i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, duke kërkuar shfuqizimin e vendimit nr. 00-2022-3771, datë 10.11.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

II

Pretendimet e kërkuar

10. **Kërkuar**, në mënyrë të përmbledhur, pretendon se i është cenuar:

10.1. *E drejta për proces të rregullt në drejtim të:*

- 10.1.1. *Parimit të sigurisë juridike*, pasi nuk është respektuar një vendim i formës së prerë, si dhe nuk janë respektuar ligji dhe kontrata. Kërkuesi ka kërkuar ekzekutimin e detyrimit kontraktor që buron nga marrëdhënia e punës bashkë me shpërblimin përkatës, bazuar në parimin e sigurisë juridike. Lindja e detyrimit parashikohet nga neni 420 i Kodit Civil. Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit, në vendimet e tyre objekt i këtij gjykimi kushtetues, nuk referojnë asnjë dispozitë ligjore.
- 10.1.2. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi gjykata e apelit ka dalë tej shkaqeve të ankimit dhe nuk i ka dhënë përgjigje asnjë prej pretendimeve të kërkuesit. Gjithashtu, gjykata e apelit nuk ka çelur hetimin gjyqësor, si dhe ka interpretuar faktet pa u bazuar në asnjë dispozitë materiale, në mënyrë të njëanshme, vetëm mbi bindjen e brendshme. Vendimet janë të pavlefshme, pasi nuk është respektuar neni 310 i Kodit të Procedurës Civile (KPC). Gjykatat nuk citojnë dispozitat ligjore në të cilat mbështetet qëndrimi i tyre. Edhe vendimi i pezullimit i dhënë nga Gjykata e Lartë është i paarsyetuar.
- 10.1.3. *Parimit të kontradiktoritetit*, pasi Gjykata e Lartë ka revokuar vendimin për kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore në prani të palëve, duke vepruar në mënyrë jo të rregullt dhe jo transparente.
- 10.1.4. *Gjykimin brenda një afati të arsyeshëm*, pasi çështja është regjistruar në Gjykatën e Lartë në vitin 2014 dhe ka përfunduar në vitin 2022.
- 10.2. *E drejta e pronës*, për shkak të vendimit nr. 140, datë 05.06.2009 të Gjykatës së Lartë, që ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore, pasi ky vendim nuk është i legjitimuar me vendim përfundimtar gjykate.
- 10.3. *E drejta kushtetuese për rehabilitim dhe zhdëmtim*, pasi Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit nuk kanë përcaktuar datën e fillimit të vonesës për pagesën e shumës 24,738 euro, si dhe nuk citojnë asnjë kontratë ose ligj. Këto të drejta kushtetuese janë rrëzuar nga gjykatat pa shkaqe ligjore.
- 10.4. *Rregullat e ekonomisë së tregut*, pasi vendimi nr. 140, datë 05.06.2009 i Gjykatës së Lartë, që ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore, është interpretuar nga Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit jo në përputhje me natyrën e vetë juridike.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkesës

11. Çështja e legjitimit (locus standi) është vlerësuar nga Gjykata si një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i” dhe pika 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

12. Në rastin në shqyrtim, vërehet se kërkesi legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor, ndaj të cilit ka ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

13. Në lidhje me përmbushjen e kriterit tjetër për legjitimim, që lidhet me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individit mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim individual kushtetues, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar (*shih vendimet nr. 35, datë 01.11.2021; nr. 33, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Ky rregull nënkupton jo vetëm që individit t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 31, datë 03.11.2022; nr. 15, datë 07.05.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Gjykata evidenton se me ndryshimet që i janë bërë KPC-së me ligjin nr. 38/2017, hyrë në fuqi më 05.11.2017, është përcaktuar, ndër të tjera, se cilat konsiderohen afate të arsyeshme (*neni 399/2*), cili konsiderohet shpërblim i drejtë (*neni 399/3*), cila është gjykata kompetente për

shqyrtimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes dhe përshpejtimin e procedurave (*nenet 399/4 dhe 399/6*), përfshirë rregullat për gjykimin e kërkesës (*neni 399/7*). Në këtë mënyrë, ligji procedural ka parashikuar mjete ligjore/instrumente efektive për t'i garantuar individit mbrojtjen e së drejtës për gjykimin brenda një afati të arsyeshëm, të cilat sipas jurisprudencës së kësaj Gjykate, në parim, janë efektive, ndërsa në praktikë efektiviteti i tyre duhet shqyrtuar nën dritën e rrethanave të çdo rasti konkret (*shih vendimet nr. 10, datë 07.03.2023; nr. 3, datë 17.02.2022; nr. 2, datë 17.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Në rastin në shqyrtim, Kolegji konstaton se kërkuuesi nuk i ka përdorur këto mjete ligjore të parashikuara nga *nenet 399/1* e vijues të KPC-së për të mbrojtur të drejtën kushtetuese të gjyimit brenda afatit të arsyeshëm dhe për të kërkuar shpërblim dëmi, për këtë arsye, në lidhje me këto pretendime, Kolegji vlerëson se kërkuuesi nuk ka shteruar të gjitha mjetet juridike efektive në dispozicion.

16. Në lidhje me legjitimitimin *ratione temporis*, sipas *nenit 71/a*, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, ankimi kushtetues individual shqyrtohet nga Gjykata kur kërkesa është paraqitur brenda afatit 4-mujor nga konstatimi i cenimit. Në rastin konkret kërkuuesi i është drejtuar Gjykatës në datën 10.03.2023, ndërsa vendimi gjyqësor që kundërshtohet prej tij, është dhënë nga Gjykata e Lartë në datën 10.11.2022, për rrjedhojë ankimi kushtetues është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

17. Për sa i përket legjitimitimit *ratione materiae*, kërkuuesi, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e procesit të rregullt ligjor, si pasojë e cenimit të parimit të sigurisë juridike, për shkak të moszbatimit të një vendimi të formës së prerë, si dhe moszbatimit të ligjit dhe kontratës. Për këtë pretendim ai argumenton se Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit, në vendimet e tyre objekt të këtij gjykimi kushtetues, nuk referojnë asnjë dispozitë ligjore. Në lidhje me këtë pretendim, vërehet se kërkuuesi nuk ka referuar se cili është vendimi i formës së prerë i cili nuk është zbatuar dhe si pasojë e të cilit është cenuar parimi i sigurisë juridike. Gjithashtu, ai ka pretenduar cenimin e së drejtës së pronës, për shkak të vendimit nr. 140, datë 05.06.2009 të Gjykatës së Lartë, që ka vendosur pezullimin e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore, pasi ky vendim nuk është i legjitimuar me vendim përfundimtar gjykate. Sipas kërkuesis, nuk janë respektuar rregullat e ekonomisë së tregut, pasi Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit nuk kanë përcaktuar datën e fillimit të vonesës për pagesën e shumës 24,738 euro, si dhe vendimi nr. 140, datë 05.06.2009 i Gjykatës së Lartë që ka vendosur

pezullimin e ekzekutimit të vendimeve është interpretuar nga Gjykata e Lartë dhe gjykata e apelit jo në përputhje me natyrën e vetë juridike.

18. Për sa më sipër, Kolegji konstaton se kërkuksi nuk ka parashtruar argumente kushtetuese konkrete dhe të mjaftueshme që të mbështesin këto pretendime të tij, ndaj ato nuk mund të merren në shqyrtim, pasi nuk janë ngritur në nivel kushtetues. Ndërsa, për sa u përket pretendimeve që kanë të bëjnë me cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe parimit të kontradiktoritetit, vërehet se ato *prima facie* hyjnë në juridiksionin e Gjykatës, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës dhe do të shqyrtohen në vijim në lidhje me bazueshmërinë e tyre në themel.

B. Për pretendimin e cenimit të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

19. Kërkuksi ka pretenduar cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi gjykata e apelit ka dalë tej shkaqeve të ankimit dhe nuk i ka dhënë përgjigje asnjë prej pretendimeve të ankuesit. Gjithashtu, gjykata e apelit nuk ka çelur hetimin gjyqësor, si dhe ka interpretuar faktet pa u bazuar në dispozita materiale, në mënyrë të njëanshme, vetëm mbi bindjen e brendshme. Vendimet janë të pavlefshme, pasi nuk është respektuar neni 310 i KPC-së. Gjykatat nuk citojnë dispozitat ligjore në të cilat mbështetet qëndrimi i tyre. Edhe vendimi i pezullimit i dhënë nga Gjykata e Lartë është i paarsyetuar.

20. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 24, datë 25.04.2016; nr. 63, datë 23.09.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 3, datë 20.02.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Zbatimi i këtij standardi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Ajo ka verifikuar nëse vendimi i kundërshtuar është logjik, ka kundërthënie dhe përmban referenca në ligjin e zbatueshëm (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 63, datë 23.09.2015; nr. 3, datë*

26.01.2015 të Gjykatës Kushtetuese). Në aspektin e kontrollit kushtetues Gjykata verifikon nëse arsyetimi i vendimit gjyqësor i ka plotësuar ose jo kriteret e përcaktuara më sipër, të cilat garantojnë të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar (*shih vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 63, datë 23.09.2015; nr. 55, datë 18.12.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Duke iu rikthyer rastit konkret, vërehet se Gjykata e Apelit Tiranë është vënë në lëvizje nga ankimi i paraqitur nga shoqëria INSIG. Kjo e fundit, në ankimin e paraqitur, ndër të tjera, ka parashtruar se gjykata e shkallës së parë ka gabuar teksa ka detyruar palën e paditur INSIG sh.a. t'i paguajë paditësit Murat Gjoka shumën 24,738.4 euro, të cilën ai e kishte marrë një herë në përmbushje të ekzekutimit të vendimit gjyqësor, ku kishte dalë gjyqfitues, në një kohë që paditësi kishte kërkuar vetëm dëmshpërblim për shkak vonese në ekzekutimin e kësaj shume, gjë e cila ishte gjë e gjykuar (*rec judicata*) tashmë.”. Në përgjigje të këtij pretendimi, Gjykata e Apelit Tiranë, ndër të tjera, ka arsyetuar: “[...] nuk kuptohet se si gjykata e shkallës së parë, në dispozitivin e vendimit, ka ri urdhëruar ri pagimin e shumës së dëmshpërblimit që paditësi Murat Gjoka kishte marrë njëherë, si rezultat i ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në favor të tij, për vonesat e pretenduara në ekzekutimin e të cilit kishte ngritur edhe padinë”.

23. Për sa më lart, Kolegji konstaton se Gjykata e Apelit Tiranë në arsyetimin e vendimit të saj nuk ka dalë përtej shkaqeve të ngritura në ankim, pasi ajo ka marrë në shqyrtim pretendimet e ngritura në ankim dhe u ka dhënë atyre përgjigje të arsyetuar. Gjithashtu, edhe Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, pasi ka marrë në shqyrtim pretendimet e ngritura në rekurs nga palët dhe pasi i ka vlerësuar ato, ka vendosur mospranimin e rekursit. Sipas Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, kërkuuesi nuk legjitimohet të kërkojë sërish interesa mbi shumën e detyrimit, për shkak të pezullimit të ekzekutimit të vendimit nga Gjykata e Lartë dhe se këto interesa i janë njohur një herë me vendim gjyqësor të formës së prerë, madje edhe i janë ekzekutuar. Ky Kolegj vlerëson se interpretimi i Gjykatës së Apelit Tiranë është i drejtë kur ka arsyetuar se pala që kërkon pezullimin e ekzekutimit përjashtohet nga detyrimet që rrjedhin nga vonesat në përmbushjen e detyrimit. Gjykata e Lartë kur ka pranuar kërkesën për pezullim nuk ka vendosur pagimin e një garancie nga pala kërkuuese, edhe pse kishte mundësi ta bënte atë. Në kushtet kur vetë gjykata ka vlerësuar se nuk ka qenë e nevojshme pagesa e një garancie, nuk mund të detyrohet debitori të paguajë interesa për shkak të vonesës në ekzekutim të vendimit që është pezulluar nga Gjykata e Lartë (*shih paragrafët 37-41 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

24. Kolegji vëren se në tërësinë e tyre vendimet e kundërshtuara nga kërkuesi plotësojnë standardet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese për arsyetimin e tyre. Ato përmbajnë palët ndërgjyqëse, bazën ligjore, vendimmarrjen e gjykatave më të ulëta, palët të cilat kanë bërë ankim dhe rekurs, duke renditur edhe shkaqet e tyre. Ato nuk janë alogjike, të paqarta ose në mungesë të elementeve formale të vendosura nga jurisprudenca kushtetuese. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se ky pretendim i kërkuesit është haptazi i pabazuar.

C. Për pretendimin e cenimit të parimit të kontradiktoritetit

25. Kërkuesi ka pretenduar se Gjykata e Lartë duke revokuar vendimin për kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore në prani të palëve, në mënyrë jo të rregullt dhe transparente, ka sjellë si pasojë cenimin e parimit të kontradiktoritetit në zhvillimin e një procesi gjyqësor.

26. Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj ka theksuar se parimi i kontradiktoritetit, i lidhur me atë të barazisë së armëve në procesin civil, kërkon që secilës palë në gjykim t'i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur pretendimet e veta sipas kushteve, të cilat nuk e vendosin në disavantazh ndaj kundërshtarit. Secila palë duhet të ketë mundësi të komentojë mbi të gjitha provat ose parashtrimet e paraqitura, me qëllim që të ndikojë në vendimmarrjen e gjykatës (*shih vendimet nr. 28, datë 22.05.2015; nr. 39, datë 18.07.2012; nr. 34, datë 25.07.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Gjykata ka theksuar se shqyrtimi i çështjes dhe nxjerrja e konkluzioneve nga gjykata vetëm mbi bazën e provave të paraqitura nga një palë, pa dëgjuar pretendimet e palës tjetër, e bën të cenueshëm procesin gjyqësor. Në këtë mënyrë gjykatës i dalin një sërë detyrash, mes të cilave rëndësi të veçantë merr krijimi i mundësive të barabarta për pjesëmarrjen e palëve ose përfaqësuesve të tyre në proces, si dhe mundësia e deklarimit të tyre për faktet, provat dhe vlerësimet ligjore që janë të lidhura ngushtë me çështjen që shqyrtohet në gjykatë (*shih vendimet nr. 8, datë 23.02.2021; nr. 34, datë 29.05.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Kolegji vëren se nga aktet bashkëlidhur kërkesës, Gjykata e Lartë në datën 25.10.2022 ka njoftuar avokatin Y.K, si përfaqësues i kërkuesit, për vendimin e datës 21.10.2022 të Kolegjit Civil në lidhje me revokimin e vendimit të datës 17.06.2016 për kalimin e çështjes në seancë gjyqësore dhe caktimin e seancës në dhomën e këshillimit (pa praninë e palëve) në datën 10.11.2022.

29. Po ashtu, për nevoja të verifikimit të mëtejshëm të fakteve të çështjes, me shkresën nr. 408 prot., datë 25.04.2023, Gjykatës së Lartë i është kërkuar informacion nëse kërkuesi është njoftuar në lidhje me revokimin e vendimit për kalimin e çështjes në seancë në prani të palëve. Në përgjigje të kësaj shkrese, me shkresën nr. 2433/1 prot., datë 02.05.2023, Gjykata e Lartë ka informuar: *“Pranë Gjykatës së Lartë, ka përfunduar së shqyrtuari çështja civile me nr. 00-2022-3771, date 10.11.2022 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Nga verifikimet e kryera, në librin e postës, rezulton se për çështjen civile me nr. 11118-01399-00-2014 akti, në datën 26.10.2022 është dërguar për përfaqësuesin e palës paditëse Murat Gjoka, avokat Y.K dhe për palën e paditur shoqërinë “Instituti i Sigurimeve” sh.a. njoftim për zhvillimin e gjykimit në dhomë këshillimi, duke ju bashkëlidhur dhe kopje të vendimit të revokimit të vendimit të datës 17.06.2016 për kalimin e çështjes në seancë gjyqësore.”*. Nga ana tjetër, në datën 02.11.2022 kërkuesi pas njoftimit të vendimit të revokimit për kalimin e çështjes në prani të palëve, nëpërmjet avokatit të tij ka paraqitur edhe një rekurs shtesë, duke pretenduar se gjykata ka gabuar në zbatimin e ligjit procedural dhe material.

30. Në vështrim të rrethanave të mësipërme, për sa i përket pretendimit se Gjykata e Lartë duke revokuar vendimin për kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore në prani të palëve, ka cenuar parimin e kontradiktoritetit në procesin civil, Kolegji çmon se pavarësisht revokimit të vendimit, kërkuesi nuk ka arritur të provojë cenimin e parimit të kontradiktoritetit në kuptimin kushtetues dhe nuk vërehet që kjo vendimmarrje e ndërmjetme të ketë ndikuar në të drejtat e tjera procedurale të tij, për më tepër që vendimi i revokimit i është njoftuar kërkuetit, duke iu dhënë mundësia në këtë mënyrë të shprehë vlerësimet e tij dhe të japë argumentet përkatëse.

31. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuetit për cenimin e parimit të kontradiktoritetit është haptazi i pabazuar.

32. Si përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronjat “d” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.